

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ БІЗНЕСУ І ПРАВА
КАФЕДРА НАЦІОНАЛЬНОГО, МІЖНАРОДНОГО ПРАВА ТА
ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

**ДЕРЖАВНА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УМОВАХ
ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

Кваліфікаційна робота (проект)
на здобуття ступеня вищої освіти «магістр»

Виконав: студент 2 курсу 10-282 М групи
Спеціальності 081 Право
Освітньо-професійної програми «Право»
Юрченко Артем Владиславович

Керівник: к.ю.н., доцентка **Гавловська А.О.**

Рецензент:

завідувач кафедри спеціальних та
професійних дисциплін Херсонського
факультету Одеського державного
університету внутрішніх справ
д.ю.н., професор **Шкута О.О.**

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. Принципи та правовий механізм молодіжної політики України.....	6
1.1. Поняття, зміст та складові молодіжної політики.....	6
1.2. Реалізація молодіжної політики в умовах євроінтеграції.....	10
1.3. Роль молодіжної політики в процесі суспільного розвитку.....	14
РОЗДІЛ 2. Реалізації державної молодіжної політики згідно європейським стандартам.....	24
2.1. Європейські стандарти у молодіжній політиці.....	24
2.2. Механізми забезпечення участі молоді у публічному управлінні України.....	28
2.3. Стан та проблеми участі молоді у публічному управлінні України.....	32
РОЗДІЛ 3. Оптимізаційні напрями розвитку молодіжної політики в Україні.....	35
3.1. Напрями вдосконалення державної молодіжної політики в Україні.....	35
3.2. Необхідні умови для вдосконалення молодіжної політики в Україні.....	40
ВИСНОВКИ.....	45
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	49

ВСТУП

Актуальність теми. Розвиток суспільства тісно пов'язаний з молодим поколінням людей, які є важливою рішучою ланкою у демократичному суспільстві, що відіграє велику роль у становленні та формуванні державної молодіжної політики України в умовах євро інтеграційних процесів, які відбуваються у наш час та набирають все більшої уваги у нашому демократичному суспільстві. Але є багато проблем, з якими на сьогоднішній день зустрічається молоде покоління людей. Від молодого покоління напряму залежить розвиток та зміну наступного покоління, молодь у наш час вносить важливу роль у сфері соціально – демографічному питанні. Всі процеси в державі напряму залежать від молодого покоління. Одним з головних завдань кожної держави є втілення ефективної молодіжної політики демократичного суспільства, що буде відігравати роль у становленні та функціонуванні держави, напряму впливати на соціальні, економічні, демографічні принципи.

Зв'язок роботи з науковими планами, темами, програмами.

Кваліфікаційна робота виконана згідно з розробленим кафедрою національного, міжнародного права та правоохоронної діяльності факультету бізнесу і права ХДУ планом проведення актуальних наукових досліджень та у відповідності до ініціативної теми кафедри («Теорія та практика реформування галузевого законодавства України», № 0118U006817).

Мета та завдання дослідження. Головною метою цієї роботи є втілення та постановка питання про реалізацію молодіжної політики України.

Для того, щоб досягти мети дослідження, розглянуто такі завдання:

— проаналізувати поняття молодіжної політики, її особливостей формування, розвитку та вдосконалення в умовах євроінтеграції;

— визначити місце молодіжної політики в системі публічної політики та вивчити нормативно правову базу для відповіді на поставлені запитання;

— дослідити європейський досвід, для встановлення молодіжної політики, як перспективної та одною з найголовніших та пріоритетних завдань держави;

— проаналізувавши проблеми та перспективи правового регулювання молодіжної політики в Україні.

Об’єкт дослідження – суспільні відносини в сфері правового регулювання державної молодіжної політики в умовах євро інтеграційних процесів.

Предмет дослідження – державна молодіжна політика України: проблеми та перспективи розвитку в умовах євро інтеграційних процесів.

Методи дослідження. Для досягнення мети дослідження було використано основоположні методи дослідження. Для більшого розуміння проблеми було також розглянуто всі аспекти походження та розвитку самої молодіжної політики України. Було проведено порівняння, для того, щоб розуміти особливості механізму молодіжної політики. Також було узагальнено всі матеріали для того, щоб дати конкретне визначення та повне розуміння поставленої питання та проблеми.

Наукова новизна одержаних результатів являє собою всі зібрані відомості, інформацію яка була проаналізована та вивчена для того, щоб дати відповіді на поставлені запитання, знайти актуальні рішення.

Практичне значення кваліфікаційної роботи полягає в подальшому використанні результатів роботи у наукових дослідженнях та викладені відповідних освітніх компонентів.

Апробацію результатів дослідження здійснено в збірнику VIII науково-практичної конференції курсантів, студентів, слухачів та молодих дослідників «Кримінально-виконавча система України та її роль в розбудові правової і соціальної держави» (26.11.2021 р., АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ, м. Чернігів).

Публікація: Юрченко А.В. Державна молодіжна політика України: проблеми та перспективи. *Кримінально-виконавча система України та її роль в розбудові правової і соціальної держави: VIII науково-практичної конференції курсантів, студентів, слухачів та молодих дослідників* (26.11.21 р., м. Чернігів) – *готується до друку*.

Структура кваліфікаційної роботи визначено у відповідності до мети, завдань та предмету дослідження, включає вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ПРИНЦИПИ ТА ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

1.1 Поняття, зміст та складові молодіжної політики

Молодіжну політику України можна визначити як державну діяльність щодо взаємовідносин з молодими людьми, молодіжними рухами, що діє в межах законодавчої, виконавчої, судової влади. Молодіжна політика розповсюджується на українське суспільство, з віком від 14 до 35 років і не залежить від походження, соціальним і майновим станом, мовою, расовою і статтю, освітою, релігією.

Сучасна молодь, відіграє значну роль у суспільному житті, але залишається не захищеною ланкою суспільства, якій потрібно надавати правові, економічні умови для того, щоб суспільство могло реалізовувати свої інтереси. Розв'язування складних ситуацій часто вимагає командної роботи, вміння працювати однією командою, гарного ставлення до різних поглядів та інтересів [1]. Це доводить, що неможливо існування без структурної взаємодії молодіжних громадських організацій.

Молодіжна політика є складовою, різноманітною системою взаємовідносин, де ми маємо змогу відокремити ряд незалежних елементів. Відносини молодих та інших суб'єктів соціально-політичних процесів, які формують та реалізують молодіжну політику. Структурні управлінські рішення, які формуються та реалізуються уповноваженими на те органи в межах молодіжної політики [2]. Можна зазначити, розглядаючи глобально, що молодіжна політика несе в собі саме активну участь молодого покоління у питаннях державного будівництва.

Формування та становлення молодіжної політики у суспільстві реалізується у всіх сферах молодого людини, її інтересами, так і з інтересами всіх суб'єктів такої політики. Учасником запровадження молодіжної політики є кожна суспільна особа, що прямо чи відносно співпрацює з молодим поколінням, а також саме молодь [3].

Впроваджуючи і формуючи молодіжну політику, молоде покоління активно бере участь у формуванні країни, це також дає можливість використовувати потенціал молодих людей для суспільних, державних потреб, або потреб індивіда окремо від державних інтересів. Запровадження молодіжної політики у якості прикладного джерела можливостей в організаційній, інформаційній, фінансовій та інших сферах. Це дозволяє ефективніше формувати і запроваджувати конкретний захід, а отже і державну молодіжну політику як цілісну систему [4]. В молодіжну політику потрібно реалізовувати за допомогою новацій і нових ідей самої молоді, адже це напряму залежить від інтересу самої молоді. В. Барабаш, О. Шаповалов, А. Матвієнко дають таке визначення молодіжної політики: «цілісну державну молодіжну політику, проведення якої повинно охоплювати всі елементи – від принципів формування та планування цілого комплексу соціально-економічних заходів в інтересах молоді і всього суспільства до виділення правових, матеріальних організаційних гарантій її здійснення на практиці» [5].

В. Криворученка має своє визначення: «молодіжна політика є сукупністю дій всіх державних і громадських інституцій, проте кожен її суб'єкт, соціальна інституція здійснює її диференційовано, відповідно до своїх потреб і можливостей з урахуванням місцевих умов» [6].

Л. Пал мав своє бачення на визначення молодіжної політики як: «напряму дії або утримання від неї, обраний державними органами для розв'язання певної проблеми або сукупності взаємопов'язаних

проблем» [7]. Також І. Гайванович визначив, що: «молодіжна політика – це, по-перше, система ідей, теоретичних положень про місце і роль молодого покоління в суспільстві; по-друге, це практична діяльність суб'єктів такої політики: Громадських організацій та інших соціальних інститутів щодо реалізації цих ідей, положень і директив з метою формування і розвитку молоді, реалізації творчих потенцій в інтересах будівництва нового суспільства» [8].

М. Перепелиця мав інше бачення та трактував визначення молодіжної політики так: «молодіжна політика – це комплексне явище, що є результатом практичної, науково-теоретичної, ідеологічної та іншої діяльності соціальних інституцій стосовно молоді» [9].

І. Ільїнський вказує на те, що: «по-перше, система ідей, теоретичних положень про роль і місце молодого покоління, по - друге, це практична діяльність суб'єктів такої політики: держави, громадських організацій та інших соціальних інститутів щодо реалізації цих ідей, положень і директив з метою формування і розвитку молоді» [10].

За визначення А. Данилова: «напрямок діяльності держави, мета якої – створення необхідних соціально - економічних, організаційних умов і гарантій для соціального становлення і розвитку молоді, реалізація творчого потенціалу молодого покоління в інтересах розвитку суспільства» [11].

В. Головенько визначає так : «комплексне явище, яке є результатом практичної, науково-теоретичної та іншої діяльності соціальних інституцій стосовно молоді» [12].

Також К. Плоский визначив як: «процесу розкриття творчого потенціалу особистості та доводить, що подальший розвиток молодіжної політики потребує запровадження особистісно-центричного підходу» [13].

Є. Бородін визначає як: «комплекс теоретичних, концептуальних положень про завдання суспільства, держави, суспільних інститутів щодо соціалізації, підтримки, сприяння соціальному становленню молоді та практична діяльність політичних і суспільних суб'єктів, спрямована на розв'язання проблем молодого покоління в цілому або його окремих категорій» [14].

Як підсумок, Т. Коломоєць та Д. Андрєєва зазначають: «вона здійснюється в суспільстві в усіх сферах життєдіяльності молоді як в її інтересах, так і в інтересах суб'єктів молодіжної політики. Суб'єктами її провадження є всі суспільні інституції, що взаємодіють з молоддю, а також сама молодь» [15].

Основоположні принципи молодіжної політики:

- принцип єдності молодого суспільства; підтримка та розвиток культурної ідентичності;
- принцип заохочення та підтримки активності молодого суспільства, розширення та підтримка прав, заохочення;
- підтримка принципу захищеності молодого покоління [16].

В. Головенько, зазначив такі принципи, які я ґрунтовними [17]:

- участь молодих громадян у життєдіяльності держави, у цьому принципі найголовніше є участь та розвиток молодого покоління в різних організаціях;
- принцип за яким все повинно бути доступно для молоді, різні програми, за якими незважаючи на походження, майновий статус. Повинні надаватися рівні права кожному молодому громадянину;
- принцип за яким держава визначає та надає рівні права та можливості, санкціоную та встановлює гарантії на освіту, розвиток, підготовка та влаштування на роботу. Держава повинна

стимулювати молоде покоління, а саме молода людина має право обирати все те, що може дати держава;

— принцип за яким держава регулює та захищає ті верстви населення, які не можуть самостійно подбати про себе(через здоров'я, соціальний та майновий статус). За цим принципом держава повинна підтримувати молодіжні ініціативи, за якими здійснюється молодіжна політика України;

— найголовніший принцип пріоритету, за яким здійснюється саме молодіжна політика, підтримка та стимулювання розвитку молодіжної політики. На реалізацію молодіжної політики не може впливати зміни у політичній сфері, зміні конкретного політичного діяча, посадові особи. Стратегічні напрямки молодіжної політики не можуть змінюватися частіше ніж 12-16 років.

1.2 Реалізація молодіжної політики в умовах євроінтеграції

Напрямок державної молодіжної політики є найголовнішим пріоритетним напрямом держави, на неї покладено реалізувати економічні, правові, соціальні умови, в свою чергу це допомагає молодому поколінню розвиватися, реалізувати свій потенціал та реалізовувати свої ідеї. Ця модель державної політики дає ґрунтовно розвинуту та налагоджену роботу державних структур, місцевих, які всебічно допомагають втілювати ідеї та принципи державної молодіжної політики.

Суспільний розвиток дає розуміння того, що на даний час потрібно більш звернути увагу на вивченні молодіжної політики в умовах євро інтеграційних процесів які відбуваються на даний час.

Стрімкими темпами Україна розвивається, переймаючи досвід розвинутих країн світу. На даний час головною метою нашої держави є побудова демократичної, правової, соціальної, суверенної, незалежної держави. Головною метою держави є побудова суспільства, в центрі якого перебуває людина, а не держава [18, с. 17].

Державна молодіжна політика насамперед здійснюється молодим поколінням, яке має свій власний світогляд, покоління яке може думати не тільки про себе, а і про державу. Молоде покоління повинно мати свою думку, свій власний світогляд. Молоде покоління завжди приймало активну участь у житті держави, її становленні та розвитку, але завжди була проблема відносин між поколіннями. Найголовнішим завданням державної молодіжної політики є забезпечення рівних прав та обов'язків між молодим поколінням та іншими соціальними групами.

Важливу роль у житті молодого покоління є надання соціального захисту, допомога в розв'язанні їх економічних, духовних, політичних проблем. Також головною задачею для держави є надання можливості влаштувати своє життя, допомогти реалізувати свій потенціал, та надати можливість само реалізуватися.

Підтримка державою основних суспільно корисних ідей та ініціатив молодих людей, які спрямовані не тільки на молодіжні проблеми, так і на загальні, є одним з основоположних задач держави [19].

Молода людина визначається своїми особливостями та своєю підготовкою вступити у продуктивне молоде життя, що закріплено у нормативно – правових актах. ООН, ЮНЕСКО зазначають, що молода людина це юнаки та дівчата віком від 17 до 25 років. Різні країни світу трактують вхід молодої людини в продуктивне життя с різного віку. В США є 2 групи молодик людей: 1.12-24 роки – період молодості. 2. 17-

25 років – юнаки [20, с. 15]. Традиційно прийнято, що молодого людиною можна вважати особою віком від 16 до 30 років.

У цьому відображається процес життя і розвитку самої цивілізації. Набирає актуальність питання ранньої соціалізації молодого суспільства, дуже ранній початок трудової практики. Також з іншого боку постає питання тривалості життя, збільшення тривалості процесу освіти, реалізації сімейно побутових статусів. Відповідно до Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді» із змінами, внесеними згідно з Законом від 01 січня 2017 року, зазначено: «Молоддю вважаються громадяни віком від 14 до 35 років» [21].

Молодь на даний час є рухомою силою, що має можливість як користуватися матеріальними і духовними цінностями, які були створені суспільством до них, а і створювати, реалізовувати нові, більш прогресивні демократичні суспільні відносини. Молоде покоління потребує розуміння того, що їм потрібно не тільки відтворювати ті матеріальні та політичні цінності, але і розвивати та удосконалювати існуючі. Саме тому можна зазначити, що молоде покоління є основою майбутнього суспільства, адже процес удосконалення суспільних цінностей зараз, дає можливість іншим поколінням користуватися цими цінностями.

Молодіжна політика України має на меті такі основні завдання:

- створення початкових умов для молодого покоління, для того, щоб молоде покоління мало змогу вступити в соціум;
- допомогти с інформацією, надавати відповіді на запитання;
- координація зусиль для забезпечення умов які необхідні для розвитку та самореалізації молодого людини.
- реалізація соціального захисту молодого [22, с. 367].

В. Крикунова запропонувала 2 види молодіжної політики.

1. Державна молодіжна політика має суб'єкт який виступає у ролі держави, державних органів які взаємопов'язані з розвитком самої людини (освітні, культурні програми, дозвілля). Держава опирається на ідеологію в молодіжній політиці, а саме на погляди, ідеї які відображають ставлення до проблем та протиріч, на права молодих людей, які відповідають потребам людини [23, с. 280].

2. Державна молодіжна політика, суб'єкт якої партія, профспілка, молодіжне об'єднання, саме молодь. Молодіжна політика може реалізовуватися різними силами, все залежить від їх ресурсів [23, с. 280].

На даний час розвиток нашої країни лежить на молоді, на тих, хто у майбутньому буде виконувати свою функцію у суспільстві, будувати країну та розвивати її, створювати та розбудовувати суспільне життя. Зараз держава повинна показати на своєму прикладі, як потрібно розвивати суспільство, тим самим дати настанови та показати молодому суспільству їх значущість у майбутній розбудові країни. Відношення та взаємозв'язок держави та молоді демонструю готовність співпрацювати та дати можливість удосконалювати державу молодому поколінню.

Курс нашої держави є демократичним устроєм, свободою слова, вільного волевиявлення має робити все, щоб молодь була зацікавлена у розбудові держави. На даний час держава перебуває у початковому стані взаємодій у сфері молодіжної політики. Молодіжна політика повинна передбачати активну участь молоді у житті суспільства [24, с. 89].

Саме тому молоде покоління є рушійною силою у питанні демократичного курсу держави, соціальних змінах, політичних. Молодь обирає демократичні зміни та курс, який направлений на європейський союз. Саме це допоможе здійснювати активний політичний курс країни. В. О. Васютинського зазначив – «молодь вже незабаром визначатиме основні вектори розвитку українського суспільства, знаходиться у тому

специфічному віці, коли в основному сформувалися особистісні структури, що забезпечують більш-менш повноцінне входження молоді особи у світ – справжнього, дорослого життя» [25, с. 248].

Молодіжна політика формувалась певний період часу, і по сьогоднішній день проходить цей процес формування та удосконалення, пошук вирішення проблем, які з часом будуть працювати на користь нашої країни та суспільства в цілому.

Сьогодні суспільство проходить етап інтеграції у світову спільноту, цей процес відіграє велику роль у формуванні свідомості молодого покоління. Зміни відбуваються у всіх сферах суспільного життя (економічній, політичній, соціальній, правовій). Молодь завжди позитивно та легше сприймає зміни, це і є тією рішучою силою у формуванні демократичного устрою країни.

Варто зосередити увагу на поставленій меті та завданні дослідження, а саме на процесі євроінтеграції та впливу на молодіжну політику в цілому.

1.3 Роль молодіжної політики в процесі суспільного розвитку.

Сучасні процеси суспільного розвитку, євроінтеграції дають змогу зрозуміти, хто є найголовнішим соціальним явищем у цих процесах, а саме молодь, державна молодіжна політика виступає соціальним явищем, яке впливає на процеси у суспільстві. Найактуальніше питання, яке протягом двох десятиліть перебуває у центрі обговорення та дискусії суспільством є питання молодіжної політики. Усі процеси, які відбуваються у державі є передумовою головного та рішучого показника, а саме молоді. Молодь у демократичному суспільстві виступає тією рішучою силою, яка прямо

впливає на розвиток суспільства та функціонування суспільно – політичного простору. У наш час держава проводить політику повноцінного залучення молоді у соціальні відносини, це є найголовнішим пріоритетом розвитку суспільства.

В умовах різних процесів, держава має право обирати свій власний шлях розвитку, але розвинуті держави світу обирають демократичний шлях розвитку своєї країни, приділяючи велику увагу саме людині, як індивіда, її правам, верховенству права та законів. Можна встановити що молодіжна політика – «це невід’ємна частина загальнодержавної діяльності із приводу всебічного розвитку молоді, яка включає в себе не лише діяльність держави, але і партій, громадських рухів, церкви і інших соціальних інститутів, які зі своєї загальної політики виділяють її молодіжні аспекти» [26]. Можна зазначити, що державної молодіжної політики - «це системна діяльність держави у відносинах з особистістю, молоддю, молодіжним рухом, що здійснюється в законодавчій, виконавчій, судовій сферах і ставить за мету створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов та гарантій для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах України» [27]. Розвиток державної молодіжної політики було узгоджено указом Президента України від 27 вересня 2013 року. Було затверджено основні стратегічні напрямки розвитку державної молодіжної політики, їх основні ідеї та цілі : «державна молодіжна політика визнається складовою загальнодержавної політики й спрямована на створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов для стимулювання освіти, зайнятості, ініціатив, творчості та інноваційної діяльності молоді» [28].

Головні функції державної молодіжної політики України: «полягає у забезпеченні управління державою процесами соціокультурного відтворення суспільства, що може бути позначено як основний принцип сучасної молодіжної політики» [29, с. 32].

Українська молодь на даний час – «одна з найбільш економічно уразливих та безправних у соціально-правовому аспекті верств населення. Їй доводиться жити в підвищеній соціальній напрузі і психологічному дискомфорті. Через це серед молодих людей відбувається поширення наркоманії, токсикоманії, алкоголізму, проституції, «дідівщини» та інших негативних явищ» [30].

На даний час українська молодь перебуває не у дуже гарному стані, вона уразлива з боку економічного аспекту. Також великою проблемою є безправна уразливість у соціально правовому аспекті. Соціальна напруга перебуває на першому місці факторів, які дуже впливає на молоде покоління, також є психологічний дискомфорт, який визнаний як економічним становищем, так і соціальним. Розповсюджується наркоманія серед молоді, алкоголізм, токсикоманія, проституція. Ці явища негативно впливають на процес формування здорового та цілеспрямованого демократичного суспільства. Молодь, яка веде такий спосіб життя, не робить ніякої соціальної користі. Держава в той же час повинна піклуватися про таку верству населення. Показники алкоголізму, наркоманії, проституції з кожним роком ростуть. Найголовнішою проблемою виникнення таких аспектів є соціальна незахищеність, бездіяльність держави.

Держава повинна розробляти плани та проекти для того, щоб молодь уникала цих звичок та способу життя.

Молодь України є не тільки суб'єктом чи спадкоємцем різних матеріальних та духовних багатств, але молоде покоління також є творцями нових, інноваційних та прогресивних політико демократичних

відносин, які відбуваються в суспільстві у наш час. Молодь повинна бути готова до розвитку та відтворення не тільки матеріальних, але і творцем та підтримкою для політичних та духовних цінностей. Повинна прославляти та пишатися своєю культурою, духовними цінностями свого народу, своєї нації в цілому. Саме ці аспекти і роблять молоде покоління творцями нової демократичної, соціальної держави. Основними завданнями державної молодіжної політики в Україні є найголовніше та перше, це створення умов для існування молоді, реалізація проблем та інтересів молодого покоління повинне перебувати у центрі уваги влади. Молодь є соціально рішучою верствою населення. Вона має великий потенціал для держави. Цей потенціал і повинна влада координувати та ставити на правильний шлях розвитку, підтримувати та заохочувати молоде покоління.

Сучасні умови показують, що молодь також є найуразливішою в різних аспектах соціальною групою: (економічних, політичних). Молоде покоління на даний час перебуває в умовах підвищеної соціальної напруги та має проблеми з психологічним дискомфортом, що також є показником діяльності або бездіяльності влади. Як наслідок, це призводить до наркоманії, алкоголізму та іншим негативним явищам, що дуже впливають на молоде покоління, яке з легкістю може подіватися на ці негативні явища. Влада не дає можливість молодому поколінню готуватися до складних життєвих ситуацій, які відбуваються у майже кожного молодого Українця. Головним завданням, яке має бути пріоритетним, це по перше зміцнення статусу молодої людини, по – друге це співпраця з молодим поколінням, аналіз причин, які призводять до таких негативних явищ, які сильно впливають на молоде покоління та не залишає їм ніякого виходу з цих життєвих ситуацій. Потрібно змінювати та зміцнювати економічне, політичне, соціальне становище в

Україні для того, щоб надавати вагоме зміцнення цих головних аспектів життя кожної людини.

Формування молодого покоління як індивіда, її життєвих планів та особистих потреб залежить від багатьох факторів, до таких факторів належать:

1. Духовний розвиток
2. Економічний стан
3. Соціальний розвиток
4. Підтримка здоров'я молодої людини.

Духовний стан людини є дуже важливим чинником, який формує особистість у молодій людині, сприйняття світу, світогляд, її ідеали є важливим фактором у становлення та розвитку молодого покоління.

держава може створити сприятливі соціальні та економічні умови для молоді, надаючи їм можливості досягти успіхів, держава «витягує» з бідності молоде покоління, і відповідно, їх сім'ї, батьків, які не змогли зробити це самостійно.

Залучення молоді до роботи в роботу органів державної та місцевої влади сприяє покращенню ситуації в боротьбі з корупцією. Омолодження державних еліт є центральним трендом в Україні, а отже, також повинно змінюватися статуси цих еліт, процедурою їх владарювання.

«Щоб реалізувати державну молодіжну політику й активізувати молодь у сфері публічного управління та адміністрування, насамперед, на локальному рівні, була схвалена Стратегія розвитку ДМП на період до 2020 року, яка має на меті «забезпечити провадження комплексної, послідовної та взаємоузгодженої діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадських об'єднань, що представляють інтереси молоді, у справі формування та реалізації державної молодіжної політики, створення соціально-економічних,

політичних, організаційних, правових умов для стимулювання освіти, зайнятості, ініціатив, творчості та інноваційної діяльності молоді»

Враховуючи те, що відбувається у соціумі, сумнівним була б відмова молоді «власних» інтересів на користь «загальнолюдських». Треба свідомо розуміти, що публічні заклики та лозунги не вирішують наявні проблеми та задачі. Саме тому є необхідність центральної, цілеспрямованої політики, що була б заснована на об'єктивній інформації. Соціальна платформа, сформована державою, яка була б направлена на загальнолюдські цінності та інтереси була б дуже доречним вирішенням багатьох питань, які не можуть вирішити десятками років.

«Децентралізація влади помітно змінює нашу країну та систему управління в ній. Передача нових повноважень та потужного фінансового ресурсу на місця дозволила підвищити спроможність громад і змінити вектор їх руху на розвиток. Громади стають сильнішими й успішнішими. Водночас їх сьогоденній і майбутній розвиток ґрунтується саме на свідомому та обізнаному молодому поколінні українців, оскільки молодь є основою не тільки сильної громади, але й міцної держави»

«Відродження незалежної демократичної держави залежить, насамперед, від громадянської позиції, соціальної активності кожного члена суспільства, передусім молоді. Роль молоді в суспільстві визначається її духовністю, моральними устоями, національними традиціями, загальним рівнем культури тощо. Кожне покоління формується на основі попередніх духовно-моральних основ, що є відбитком соціально-політичних та економічних факторів суспільного розвитку. Сьогодні нова українська держава прагне підтримувати національну культуру, щоб на її основі сформувати цінності, які повинні сприйматися молоддю»

Реалізація молодіжної політики можлива лише після налагодження якісної освіти, зміцнення фінансових та правових гарантій стосовно реалізації молоддю своїх прав та свобод, доступності та функціонування молодіжних організацій, стимулювання та залучення молоді до політичного та економічного розвитку України.

Також потрібно зазначити, що політичне самовизначення молодого покоління перебуває у жахливому становищі, адже молоді люди відчужено беруть участь в управлінні. Є 2 пояснення такому явищу, а саме:

1. Пасивна участь та повна недовіра органам управління молодого покоління, та проблема наявності ровесників, які беруть участь в органах управління.
2. Повна незацікавленість та скептичне ставлення.

Потрібно допомагати молодому поколінню політично визначатися. Створювати молодіжні центри, які мають на меті соціальне спрямування та посилення їх впливу на молодь.

Допомога молодим людям інтегруватися у це середовище, для того, щоб у подальшому формувати власне мислення та подальше включення молодих людей у суспільні структури з повним розумінням та на новій демократичній основі.

Важливим ресурсом у формування сталого розвитку економіки є саме молоде покоління людей, які мають належну освітньо інтелектуальний та професійно трудовий потенціал. Рівень освіти молодого покоління є дуже важливим показником, адже від нього залежить напрям вдосконалення суспільства в цілому.

Однією з проблем нашого часу є зниження зацікавленості молодого покоління у вищій освіті. Зменшується відсоток людей, які мають вищу освіту. Молоде покоління, яке отримало базову освіту може опанувати лише найпростіші професії, тому таким

людям важче адаптуватися до більш складних процесів і методів. Можна зазначити, що вони вносять менший внесок в економічний розвиток держави.

Звісно, вища освіта не є гарантією на шляху професійного росту та самореалізації. Залишається проблема з виплатою рахунків за навчання, тому молоді люди не мають іншого вибору, як іти на роботу, яка не відповідає їхнім потребам та навичкам. Тому можна зазначити той факт, що держава повинна реалізовувати інші підходи та надавати більше можливостей для працевлаштування молодих людей згідно їх потребам та навичкам.

У наш час існує проблема, коли молоді люди відкладають на інший період часу віхи на ринок праці, та присвячують себе підвищенню кваліфікації, підготовці та перепідготовці, у зв'язку з обмеженими можливостями реалізації отриманих навичок та освітнього потенціалу.

Найголовнішою умовою для успішної трудової діяльності для молоді є саме попит на ринку праці, де шукають працівників з якісною професійною підготовкою та відповідними технічними знаннями. Одне з пріоритетних завдань держави є ефективне працевлаштування молоді згідно її професійних навичок та підготовки, коли саме молода людина може впевнено виконувати покладені на неї обов'язки. Тому доцільно було створення та вдосконалення платформи для комунікації молодих спеціалістів та роботодавців, представників бізнесу та державної влади, для більшого взаємозв'язку та комунікації.

Сучасна молодь переконана, що на сьогоднішній день привабливі професії, що дають можливість професійного розвитку та досягти успіху в житті це:

1. Бізнес та підприємства.
2. Юрист
3. Програміст

Хоча залишається невідомим, чому саме професія, яка є дуже популярною у країнах Європи, а саме біотехнології, але займає майже останню позицію у нашій країні, адже вона є дуже перспективною та має високу оплату праці.

Вирішення проблеми працевлаштування молодих людей має дуже велике значення, та є важливою умовою для економічного розвитку країни. Держава повинна враховувати потреби молоді, вивчати кращі практики реалізації освітнього та трудового потенціалу молодого покоління людей, та всебічно підтримувати молодіжні ініціативи на рівні громад.

Молоде покоління людей не боїться відкидати консервативні цінності та бути першовідкривачами у різних сферах життя. Молодь бажає мати можливість само реалізовуватися, важливим показником цього є реалізація потенціалу суспільства. Для молодого покоління залишаються відкритими питання загальносуспільних проблем та соціального становища, до нього входить і відсоток бідних людей, можливість забезпечення житлом, доступність медичних послуг, погіршення екологічного стану, стану здоров'я. Актуальними залишаються проблеми наявності молодіжних закладів, неформальних закладів освіти, фінансової спроможності участі у різноманітних міжнародних конкурсах та фестивалях для творчої самореалізації.

Важливу роль у житті молодого покоління відіграє зміна матеріального становища, оскільки матеріальна сфера є базовою в житті кожної людини, молоді люди не є виключенням. Саме зміна

в матеріальному становищі призводить до втрати мотивації на соціальну та трудову активність.

Матеріальне становище можна обумовити соціальним, економічним статусом молодого покоління людей. Трудова діяльність пов'язана з наявністю певного економічного статусу та вона являє собою ту необхідну умову для соціальної активності, досягання поставлених соціальних цілей та соціального розвитку в цілому. Тому стабільність матеріального становища відіграє найголовнішу роль у цих процесах.

РОЗДІЛ 2

РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ ЗГІДНО ЄВРОПЕЙСЬКИМ СТАНДАРТАМ

2.1. Європейські стандарти у молодіжній політиці

Європейські та насамперед міжнародні стандарти розглядаються як головний механізм забезпечення участі молоді в публічному управлінні. Міжнародні стандарти це, інакше кажучи, міжнародно-правові принципи і норми, що закріплюють стандартні процеси взаємодії поведінки згідно європейських стандартів. Вони встановлюють певні мінімальні вимоги, дотримування яких має бути у всіх держави, тим самим урухомлюючи механізми державного рівня на забезпечення міжнародних стандартів. Основні положення згідно європейських стандартів можна знайти в міжнародних документах та договорах, не наділених обов'язковою юридичною силою та, які сприймаються міжнародними організаціями [31].

Величезний внесок у розвиток молодіжної політики на всесвітньому рівні зробила саме Організація Об'єднаних Націй (ООН), прийнявши низку документів, що проголошували нові принципи відносно молоді. Ще у 1965 році держави-члени ООН вперше визначилися стосовно позиції молодого покоління, зробивши вагомий внесок в розвиток молодіжної політики, а саме затвердивши документ, згідно з яким було поширено ідею миру для молодого покоління, співіснування різних народів, взаємоповага. У 1979 році ООН було ухвалила рішення щодо оголошення 1985 року Міжнародним молодіжним роком, що проходить під гаслом «Участь, розвиток, мир». Це викликало увагу міжнародного співтовариства до важливості

ролі молоді у світі та її значного потенційного внеску у розвиток людства. У 1995 р. (Десята річниця Міжнародного року молоді) ООН ухвалила Всесвітню програму дій молоді до 2000 р. та пізніше, яка стала нормативною основою для розвитку сучасної європейської молодіжної політики. Формування та активний розвиток молодіжної політики до сих пір є центром постійної уваги багатьох європейських інституцій, таких як: Європейська Комісія та Парламент, Європейська регіональна конференція та Регіональний комітет, Комітет у справах молоді, Європейський молодіжний форум та Європейський соціально-економічний комітет.

Досліджуючи європейські стандарти щодо забезпечення участі молоді в громадському управлінні, варто охарактеризувати важливі аспекти, підштовхнули країн-членів ЄС до розвитку молодіжної політики. У 2001 році було ухвалено Білу Книгу молоді «Новий імпульс для європейської моделі», створивши новий механізм співробітництва в молодіжній сфері [32]. 2005 року був ухвалений Європейський Пакт в справах молоді, що був націлений на розвиток молодіжного руху, їх напрямків та цілей розвитку, звернення уваги на підготовку молоді. Згодом, у 2007 році Європейська Комісія зробила заключення, що головним аспектом існування та розвитку молоді є саме ідея комунікації у будь якій сфері для більшого залучення та ефективного розвитку. «Сприяння повноцінній участі молоді в освіті, зайнятості та суспільстві» 27 листопада 2009 року Єврокомісія ЄС прийняла «Стратегію для молодого покоління: розвиток та удосконалення можливих ідей» Стратегія визначає два головних завдання молодіжної політики: забезпечення рівних можливостей для молодого покоління у сфері освіти та працевлаштування і пропаганда активної громадянської позиції та соціальної інтеграції [33].

Найголовнішим рішенням Ради Європи було прийняття Європейської Хартії з включенням участі молодого покоління у розвиток та поліпшення життя на місцевому рівні, яку було ухвалено в 1992 році [34].

Для більшості країн ЄС властивий розвиток через 3 етапи структурування проведення молодіжної політики. Напрями політики розробляються на національному рівні, а реалізація делегується регіональним та місцевим органам влади; залучення молодого покоління є найголовнішим етапом створення більш сприятливих умов для удосконалення та реалізації самої молодіжної політики [35].

У сфері молодіжної політики, серед багатьох країн-членів ЄС, органи

Влади безпосередньо несуть відповідальність за поширення та залучення молоді у політичне життя громади. Рівень активності громадського сектора (рівень участі молоді у діяльності громадських організацій), а також рівень залучення молоді до розвитку молодіжної політики на різних рівнях слугують ознаками, які вказують на відповідність чи невідповідність критерію успішного включення. У державах ЄС фігурують різні моделі молодіжної політики, які ґрунтуються на певних критеріях, які розроблялись вченими Д. Галлі і С. Паугамом:

— універсальна модель (Західна Європа) являє собою найбільшою демократичною моделлю. Головні пріоритети є контроль та надання повної свободи дій молодіжним організаціям;

— модель залучення громади (Англія) полягає в тому, що діяльність молодіжних організацій є автономним процесом і втручання держави в роботу молодіжних організацій зводиться до мінімуму;

— модель протекціонізму (переважно центральна Європа.) характеризується підтримкою держави громадської організації, всебічне надання захисту, стимулювання. В свою чергу молодіжна організація повинна закладати основи громадського суспільства;

— централізована модель (країни Середземномор'я) характеризується слабкою залученням молодіжної політики в житті суспільства [37].

У ЄС акцентовано увагу на спільні елементи молодіжної політики:

- відбувається діалог між владою та молоддю;
- активно поширюється інформація про права молоді;
- присутня свобода культурного, політичного вираження;
- високий рівень освіти;
- підтримка молодих сімей;
- акцентовано велику увагу на підтримці для групи ризику.
- Приділяється велика увага саме дозвіллю молодого покоління;
- навчання та підтримка людей, які навчають та готують молодь;
- приділення великої уваги проблемам молодого покоління та розробка їх рішень;

Головним критерієм для забезпечення участі молоді є високий рівень культури та розуміння учасників відносин. Культура участі молодого покоління – «це «активістська політична культура» (іноді її називають «партисипативною», від англ. participation – участь) – тип

політичної культури, який характеризується активною участю громадян у публічному управлінні незалежно від негативного чи позитивного ставлення до влади у країні» [38].

Молодь відіграє активну роль у процесах соціалізації, це зумовлено тим, що молода людина копіює загальноприйняті правила поведінки, а також додає до них свій зміст, в залежності від умов життя молодшої людини, але вони мають закономірність швидко змінюватись. Соціальне молоде покоління має бути підготовлене до праці в умовах формування нових ринкових відносин. Держава повинна починати процес адаптації молодого покоління та осмислення слова праця. Це однозначно забезпечить економічний розвиток держави. Значною мірою будуть зникати кризові ситуації, які відбуваються в економіці.

Одним з найважливіших факторів є залучення молодого покоління до підприємницької діяльності. Успіх у подолання кризових ситуацій в економіці значною мірою забезпечується саме за рахунок розвитку та розширення підприємництва.

2.2. Механізми забезпечення участі молоді у публічному управлінні України

Важливу роль у формуванні нового розуміння молодіжної політики України має підписання Угоди про асоціацію з ЄС, саме процеси, які відбуваються у різних країнах Європи показують нам приклад, як повинна працювати система молодіжної політики, потрібно користуватися досвідом Європейських країн для реалізації поставлених цілей та напрямків формування нового розуміння молодіжної політики в цілому [39].

Обмін досвідом є найголовнішим та найбільш прагматичним способом для того, щоб формувати новий рівень молодіжної політики в Україні. Підсилювати розвиток взаємодії нашої країни з країнами Європейського Союзу. Обмін досвідом та співпраця зможуть призвести до удосконалення та розробку нових ідей в молодіжній політиці [40].

Головним етапом розвитку молодіжної політики України є взаємодія міністерств та співпрацею сторін, які нададуть нові можливості, ідеї для реалізації більш сучасного розуміння молодіжної політики. Україна має план, згідно якого передбачено співпрацю та удосконалення законодавчої бази у сфері молодіжної політики [41].

Аналізуючи документи, які були підписані сторонами, Україна повинна підтримувати та розвивати молодіжну політику за стандартами та згідно досвіду Європейських країн, для того, щоб удосконалити законодавчу базу, надати більше можливостей молодіжним організаціям, висвітлювати та зазначати важливу роль молодіжної політики України на законодавчому рівні.

Для найглибшого осмислення та розуміння механізмів, які формують та забезпечують участь молодого покоління в процесі публічного управління є розширення та розробка нових нормативно – правових актів. Головними нормативно – правовими актами у здійсненні та існуванні молодіжної політики відіграють:

1. Конституція.
2. Хартії міжнародних угод.

Найголовнішими складовими, які дають можливість реалізації державної молодіжної політики є:

- нормативно-правові акти, які спрямовані на підтримку та реалізацію державної молодіжної політики;

— влада повинна звітувати про реалізацію державної молодіжної політики, зазначати її стан та процес формування, підтримки на законодавчому рівні;

— державно молодіжна політики повинна мати стандарти розвитку та реалізації процесів, які повинні в свою чергу бути закріплені на законодавчому рівні;

— обов'язковим критерієм розвитку державної молодіжної політики є реалізація ратифікування документів;

— у Конституції повинно бути чітко реалізовано права та обов'язки державної молодіжної політики;

— закріплення на законодавчому рівні повноважень державних молодіжних організацій.

— втілення національного молодіжного законодавства здійснювалося шляхом відокремлення концептуального документа, яким була Декларація "Про загальні принципи державної молодіжної політики в Україні" No 2859-XII від 15 грудня 1992 р. [43], з набору законів прямої дії (або подібних), в яких висвітлювалися пріоритетні питання державної молодіжної політики, а саме: комплекс питань щодо формування та реалізації цієї політики в її основних сферах; розгляд питання взаємодії та підтримки молодіжних організацій та громадських молодіжних організацій;

— Закон України "Про сприяння соціальному навчанню та формуванню розвитку молодого покоління України " від 6 серпня 1995 р. No 2998-XII із змінами та доповненнями передбачає сприяння роботі молодіжної політики через органи місцевого самоврядування та органів місцевої влади, їх фінансування та заохочення, розвиток програм, орієнтовані на молодь, визначає

правовий статус та гарантує діяльність молодіжних громадських організацій тощо;

— Закон України "Про громадські молодіжні та дитячі організації" від 1 грудня 1998 р. § 281-XIV зі змінами та доповненнями визначає правову основу навчання, характеристику діяльності громадських молодіжних та дитячих організацій та забезпечує державні гарантії її функціонування;

— визначення правових та організаційних принципів соціальної роботи з дітьми та молоддю: визначає теми та завдання цього роботи, основні принципи, сфери та рівні соціальної роботи, описується здійснення соціальної роботи тощо. Закон України "Про волонтерство" від 19 квітня 2011 року;

— No 3236-VI зі змінами та доповненнями регулює відносини, пов'язані з волонтерством в Україні [44];

— важливі положення щодо участі молоді у державному регулюванні відображається у заохоченні молодого покоління до реалізації та формування молодіжної політики, затвердженому постановою Кабінету Міністрів від 6 січня 2010 р. No 10 та у Порядку проведення громадських консультацій про навчання. та Реалізація державної політики 3 листопада 2010 р. No 996. Консультації забезпечують практичну реалізацію права на участь в управлінні державними справами, дозволяють вести діалог між владою та громадськістю, забезпечують вільний доступ до інформації про діяльність уряду, покращують якість рішень, гарантувати відкритість та прозорість у діяльності цих органів;

— Національна стратегія у сфері прав людини, затверджена Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. No 501/2015, має на меті гарантувати пріоритет прав і свобод людини як визначального чинника у визначенні прав державної політики,

прийняття рішень. органами державної влади та місцевого самоврядування. Однією з орієнтацій Стратегії є гарантування права громадян приймати безпосередньо участь у реалізації державної політики та справами.

2.3. Стан та проблеми участі молоді у публічному управлінні України

Участь молодого покоління в управлінні треба розглядати зі своїми специфічними особливостями: національною, регіональною та місцевою. На місцевому рівні – «рівень сільських, селищних, міських рад, об'єднаних територіальних громад (ОТГ) – є найбільш показовим та потребує значної уваги. Як слушно зазначає О.П. Скороход, органи місцевого самоврядування найбільш наближені до територіальної громади, тому їх діяльність відчувається щодня» [45].

Процес залучення молоді в публічне управління на місцевому рівні почалося з 2014 року разом з процесами євроінтеграції населення. За основу було взято Європейську хартію, за якими зазначалося формування дієвих інститутів місцевого самоврядування.

Результати дослідження показали, що 85% молодих людей навіть не беруть участь у житті певного населеного пункту, також є частка людей, яка повністю готова співпрацювати на благо свого населеного пункту, таких людей за результатами дослідження було 49%. Найголовнішою проблемою даного питання стало те, що люди не розуміли необхідності приймати участь у заходах, які проводяться в населеному пункті. Для молодого покоління найголовнішою задачею у реалізації молодіжної політики стоїть питання голосування на місцевих виборах, розробка та вдосконалення молодіжних проектів, створення

молодіжних груп та організацій, які є найголовнішими у реалізації державної молодіжної політики [46].

У процесі опитування постало питання проблеми навчання органів місцевого самоврядування співпраці с молодіжними організаціями [47].

Молоде покоління показує не високий рівень участі у державному управлінні. За 2020 рік близько 62% людей молодого покоління приймали участь у громадських питаннях, демонструючи свою ініціативність, було розглянуто багато питань, в тому числі питання підтримки армії, розвиток та функціонування інфраструктури, питання внутрішнього переміщення людей, питання малолітніх громадян, які були у скрутних життєвих ситуаціях. Також було розглянуто питання, яке більш за все турбувало молоде покоління, а саме питання корупції в країні, закладання бюджетних коштів та їх витрати, законопроектів [48]. Індекс розвитку молоді, який вимірює розвиток молоді у 5 ключових сферах це (освіта, охорона здоров'я та добробут, зайнятість, участь у політиці та участь громадськості), зазначив, що Україна має показник середнього рівня для розвитку та функціонування молодіжної політики . Найвищий показник має галузь освіти, за ним с невеликим відривом показник зайнятості молодого суспільства та стан здоров'я молодого покоління, інші показники були не такі великі [49].

На сьогоднішній день розвиток територіальних громад цілком покладений на участь у процесах формування, функціонування та реалізації лежить на молодому поколінні її активній участі у питаннях розвитку територіальних громад. Молодь має можливість напряду впливати на розвиток та вдосконалення.

Саме молодому поколінню випала можливість впливати та змінювати політику у сфері потреб молоді у певній територіальній

громаді. Розробку питання молодіжної політики та безпосередня участь у впровадженні та реалізації розвитку територіальних громад.

Кожна територіальна громада повинна йти на зустріч новим ідеям та прислухатися до ініціатив молодого покоління, для того, щоб разом будувати, втілювати та вдосконалювати ідеї у життя. Взаєморозуміння та злагоджена робота окремих територіальних громад та молодого покоління може зробити вагомий внесок у розвиток територіальної громади, дати великий поштовх до втілення нових та свіжих ідей.

Потрібно відходити від застарілої моделі роботи з молоддю, та переходити на більш дієву модель – саме молодіжної участі. Ці підходи мають враховувати територіальні особливості молодіжної роботи відповідно до конкретних потреб молодого покоління.

РОЗДІЛ 3

ОПТИМІЗАЦІЙНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

3.1. Напрями вдосконалення державної молодіжної політики в Україні

В сучасному стані євро інтеграційні процеси відіграють велику роль у процесі підходів розуміння державної молодіжної політики та саме впливу на цю політику різних об'єктивних та суб'єктивних значущих факторів. Молодіжна політика як процес здійснюється різними факторами суспільних відносин, її інститутами, партіями, громадськими організаціями, спільнотами. Ці процеси направлені на роботу та діяльність молодіжної політики для того, щоб інтегрувати та соціалізувати молодь до суспільних процесів. В той же час державна молодіжна політика являє собою процес діяльності самої країни, яка націлена на молоде суспільство, закріплюючи законодавчо ідеї для реалізації ідей та цілей молоді у бурхливому суспільному розвитку. Варто ще раз зазначити, що державна молодіжна політика це – «напрямок діяльності держави та сприяння умов для реалізації молодіжної політики, її функціонування, формування, вдосконалення та створення гідних умов для роботи молодого покоління у сфері молодіжної політики. Сприяння реалізації досвіду країн сусідів, для формування нового розуміння та функціонування молодіжної політики.»

Можна визначити, що державна молодіжна політика визначає найголовніші засади, а саме: рівність у правах, рівність обов'язків суб'єктів молодіжної політики, та соціальні гарантії. Постає головне питання, про соціальний захист молодого покоління та соціальних груп населення, спробувати розв'язати та допомогти реалізувати потенціал та

можливості саме молодого суспільства, для того, щоб молода людина могла реалізуватися в соціумі, знайти своє місце, влаштувати власне життя так, як це вона бачить, допомогти з проблемами, з якими вона зіштовхується на своєму шляху становлення як особи [50].

Основні завдання державної молодіжної політики:

- створення необхідних умов для молодих людей, а саме політичних, економічних, соціальних;
- допомога в вирішенні проблем молодих людей, враховуючи приклади розв'язку проблем інших країн, втілювати альтернативні методи допомоги молодому поколінню;
- надавати соціальний захист молодого покоління [51, с. 367].

Велику роль у формуванні демократичного суспільства відіграє процес євроінтеграції. Молоде покоління має можливість на прикладах інших країн реалізувати та втілювати свої ідеї, спираючись на багатовіковий досвід інших держав. Можна визначити, що молодь це «потенціал готовий до будь-яких перетворень та змін». Саме тому молоде покоління готове до великих змін, та готова реалізовувати власні ідеї, показувати діючій владі те, що молоде покоління має намір змінювати країну на краще, опираючись на досвід інших країн. Одним з найголовніших аспектів молодого покоління є освітній процес. Освітній процес у країні має бути на високому рівня, для того, щоб молоде покоління могла навчатися та здобувати навички, які вона може реалізувати на благо країни, територіальної громади, свого населеного пункту. Сфера освіти повинна надавати безоплатну освіту тим, хто дійсно готовий навчатися та реалізувати власні ідеї уже у своїй професійній діяльності, адже це є рішучою та важливою діяльністю молодого покоління у вдосконаленні демократичного суспільства [52].

Освітній процес в країні повинен гарантувати кожному молодому громадянину [53]:

- якісна підготовка майбутніх професіоналів;
- молоде покоління повинно отримувати практичні навички та знання, для того, щоб уміти їх використовувати на практиці;
- професійна підготовка молодого покоління має бути доступна не зважаючи на територіальний аспект;
- повинна бути налагоджена співпраця учнів та їх близьких родичів для спрямування молодої особи на навчання;
- кожному учню повинно надаватися додаткові знання та навички, які він зможе реалізувати;
- потрібно виявляти професійний потенціал кожного учня для спрямування розвитку у певній сфері;
- повинна бути мотивація молодого покоління для здобуття освіти, заохочення;
- залучення працедавців в освітній процес;
- забезпечення трудової практики для освітян для наглядної демонстрації роботи певної сфери.

Процес євроінтеграції суспільства має потребу у науковцях, кадрового забезпечення та ефективності.

Кадрова політики держави державна молодіжна політика є схожими за характером дії. О.О. Каретна зазначає: «оптимізація кадрової політики виступає одним із основних механізмів підвищення ефективності державної молодіжної політики» [54, с. 9].

Тому можна сказати, що молодіжна політика – «це невід’ємна частина загальнодержавної діяльності із приводу всебічного розвитку молоді, яка включає в себе не лише діяльність держави, але і партій,

громадських рухів, церкви і інших соціальних інститутів, які зі своєї загальної політики виділяють її молодіжні аспекти.» [55].

Науковці трактують по різному підходи до розуміння саме кадрового забезпечення. Т. Є. Кагановська зазначає, що кадрове забезпечення – «це управління діяльністю з наповнення організаційних структур системи державного управління відповідними за професією та кваліфікацією кадрами задля надання можливості функціонування держави та її органів у відповідності до вимог Конституції України, що призводить до виникнення окремого виду правовідносин – адміністративних» [56, с. 204]. А. М. Ключко наводить іншу думку, що кадрове забезпечення – «це функція адміністративної діяльності, спрямована на реалізацію завдань щодо управління персоналом» [57, с. 367]. Усі вище зазначені твердження вказують на те, що кадрове забезпечення зводяться до такого висновку, що саме воно спрямовано на роботу з підбору персоналу та роботи з персоналом. Слід зазначити, що до кадрового персоналу слід внести й саме підготовку цього персоналу. Використання людських ресурсів, кадрових ресурсів безпосередньо являє собою кадрову політику [58, с. 65]. Кадрова державна політика - «система офіційно визнаних цілей, завдань, пріоритетів і принципів діяльності держави з організації та регулювання кадрових процесів і відносин» [59, с. 61].

Кадрове забезпечення має свою структуру [95, с. 94], яка включає в себе:

- методи.
- функції.
- принципи.

Ці принципи є основоположними та являють собою основні положення саме кадрового забезпечення, які використовуються у

побудові кадрової політики та її реалізації, її функціонування і використання.

Основоположними функціями кадрового забезпечення є:

- створення всіх можливих дій для можливого поповнення кваліфікованими спеціалістами;
- забезпечення вільного навчального процесу, підвищення кваліфікаційного рівня здобувачів освіти;
- запровадження нових методів для кращої підготовки майбутніх спеціалістів;
- навчання майбутнього працівника всіх якостей, які потрібні у роботі;
- реалізувати працевлаштування майбутніх спеціалістів;
- врахування всіх аспектів та тих галузей, куди більше потрібно нових спеціалістів з урахуванням прогнозів;
- аналізувати діяльність певного регіону для найкращого кадрового забезпечення;
- вирішення всіх проблем майбутнього спеціаліста, його побутових та соціальних проблем;
- надання соціальних пільг незахищеним верствам населення [60].

Можна зазначити, що кадрове забезпечення є невід'ємною складовою кадрової політики України. Метою є забезпечення реалізації молодіжної політики шляхом реалізації освітніх процесів для створення майбутніх кадрів, які будуть відігравати важливу роль у розвитку та становленні демократичного соціального суспільства.

Система національного законодавства не має чіткого вирішення та розділу повноважень для реалізації молодіжної політики в повному розмірі. Деяким органам державної влади не надаються можливості для реалізації молодіжної політики, не передбачаються повноваження, щодо реалізації молодіжної політики в цілому. На думку А. Васильєва, «у

структурі Адміністрації Президента України не існує спеціалізованого підрозділу, який би опікувався молодіжною сферою. Хоча існує ціле управління, яке забезпечує діяльність Уповноваженого Президента України з прав дитини. Така надзвичайно підвищена увага до прав дитини виглядає недостатньо логічною на фоні фактичного ігнорування молодіжної сфери. Сьогодні саме молодь є найбільш динамічною соціальною групою в Україні, відкритою до нововведень та спроможною до значних вчинків. Збільшення економічної активності молоді зробить її впливовою верствою населення України. А можливе зростання політичної активності молоді гарантовано не минеться без наслідків для будь-якої влади чи партії при владі. Тому в Адміністрації Президента України життєво необхідно утворити спеціальний підрозділ, який би опікувався питаннями молоді та молодіжної політики» [61].

3.2. Необхідні умови для вдосконалення молодіжної політики в Україні

Молоді люди в Україні повинні мати бажання та можливість впливати на державні рішення. Держава повинна у повному обсязі надавати можливість молодому поколінню всі необхідні ресурси для визначення та становлення нового курсу державної молодіжної політики України.

Залишається незацікавленість молодого покоління в механізмах реалізації та розвитку молодіжної політики, залишається велика проблема з питання реалізації молодих людей у правильному напрямку. Потрібно створювати більше молодіжних центрів, залучення неформальної освіти та створення підліткових клубів для залучення та зацікавлення більшої кількості молодих людей. Необхідно «забирати»

молоде покоління з вулиць та надавати можливість всебічного розвитку та зайнятості, адже молодь є рішучою силою для створення сильного та стабільного майбутнього покоління нашої країни.

Дійсно, невелика кількість молодих людей зацікавлені в створення та побудові чогось нового, але залишається та маленька частина молодих людей, яка готова співпрацювати з місцевою владою, задля врегулювання питання державної молодіжної політики в цілому, вони хочуть брати участь у змінах, а влада має надавати їм таку можливість.

Важко не погодитися, що державна молодіжна політика не була у центрі уваги нашої влади за роки незалежності України, хоча стверджувала, що молодь є майбутнім нашої країни, але фінансування державної молодіжної політики відбувається в залежності від тих коштів, які є залишковими.

Потрібно розуміти, що майбутнє України тісно пов'язане з тим, чи в майбутньому молодь України буде мати можливість розвиватися та ставати тією свідомою, патріотичною людиною, яка буде активно приймати участь у житті держави, чи буде зацікавлена у розвитку нашої держави, чи буде вона впевнена в нашій державі, та буде народжувати та виховувати дітей в Україні, чи буде платити податки та брати на себе відповідальність за власні вчинки, чи обере інших варіант перебігу свого життя – переїде в іншу країну.

Залишається дуже багато питань, які тісно пов'язані с молоддю, та дуже турбує молоде покоління України, а саме:

1. Робота для молодих людей.
2. Створення молодіжних центрів та осередків, та їх подальшого фінансування.
3. Залучення кваліфікованих людей для роботи з молодими людьми.

4. Створення та фінансування організацій, що будуть працювати з дітьми та молоддю.
5. Створення неформальних осередків для молодого покоління.
6. Надання більш розширених повноважень молодіжним радам.

Владі потрібно звернути увагу на питання неформальних об'єднань. Досі залишається відкритим питання створення та розвитку таких об'єднань, адже вони набирають все більших оборотів та популярності серед молодого покоління. До таких належать музичні, спортивні клуби інтересів, саме те, що може об'єднувати молодь. Тому держава повинна визнавати такі об'єднання. Також повинна бути всебічна підтримка таких організацій.

Саме таке об'єднання повинно підтримуватися на рівні законодавства в таких напрямках:

1. Повна зайнятість молодого покоління, та її підтримка розвитку та зацікавленості.
2. Реалізація доступного житла молодому поколінню.
3. Всебічна підтримка у всіх можливих скрутних становищах.
4. Забезпечення культурного розвитку.
5. Забезпечення фізичного розвитку та підтримку здорового способу життя.
6. Надання правового захисту молодому поколінню.
7. Забезпечення громадської освіти молодому поколінню.

Це і є тими найважливішими факторами становлення зацікавленого покоління молодих людей, які потрібно систематизувати для роботи з молоддю.

Також важливим питанням залишається впровадження та забезпечення реального впливу на рішення влади, залучення молодого покоління в ідеї та рішення держави для того, щоб молоде покоління

мало можливість реально впливати на розвиток держави та пропонувати шляхи вирішення нагальних питань.

Саме процес формування та розвитку державної молодіжної політики в Україні повинно спрямовувати свої ресурси та сили для створення належних умов для розвитку молодого покоління, збільшення зацікавленості, та роботи у процесах державної політики. Врахування сучасних проблем та потреб молодого покоління в умовах євро інтеграційних процесів є найважливішим курсом держави.

Створення належної нормативно – правової бази, основних засад державної молодіжної політики не досить для створення фундаментальних змін у житті молодого покоління людей. Активне залучення молодих людей у життя держави та їх підтримка зможе зрушити з мертвої точки питання проблеми залучення та зацікавлення молодих людей у житті держави в цілому.

Треба також враховувати, що специфіка політичного життя молодого покоління не закінчується лише національно – культурними особливостями, вона має дуже складну та невід’ємну відповідність з соціальними та психологічними особливостями.

Влада повинна слідкувати за такими аспектами життя кожної молодої людини, та створювати належну нормативно – правову базу для вирішення таких питань, слідкувати за виконанням, та модернізувати ці процеси згідно європейських стандартів.

Головним аспектом розвитку державної молодіжної політики України, та нормативно – правової бази є неперервне використання зарубіжного досвіду інших країн та переймання цього досвіду для створення належних умов життя кожного громадянина України. Цей досвід є невід’ємною частиною розвитку та становлення нового курсу державної молодіжної політики України.

Адже на прикладах багатьох країн можна побачити розвиток та розквіт функціонування та роботу державної молодіжної політики. Треба також зазначити, що правильне та широке фінансування у державну молодіжну політику є дуже вагомим внеском у майбутнє будь якої країни.

ВИСНОВКИ

У дипломній роботі було розглянуто актуальне питання яке полягає у методологічному обґрунтуванні формування та становлення державної молодіжної політики в умовах євроінтеграції, також вдосконаленні практичних рекомендацій, в яких було розглянуто та обговорено питання стосовно діяльності державної молодіжної політики України в умовах євроінтеграції. Було розглянуто все аспекти проблем державної молодіжної політики. Під час розгляду та обґрунтуванні було вирішено багато завдань, які показують такі висновки та рекомендації, а саме:

Було всебічно досліджено найголовніші аспекти сутності та складу державної молодіжної політики України в умовах євроінтеграції. Результати дослідження показали, що запровадження молодіжної політики в Україні є важливою складовою демократичного суспільства. Як вже зазначалося раніше, визначення молодіжна політика можна трактувати різними шляхами, але ототожнюючи дане визначення слід зазначити, що молодіжна політика являє собою напрямом розвитку засад, які базуються на принципах соціально – економічних, політичних, правових, науково – практичних, які спрямовані на реалізацію молодіжної політики в умовах євроінтеграції, залучення молодого покоління у справи держави, їх заохочення та підтримка у процесі становлення молодої людини як соціальної особи, яка втілює власні ідеї та розробляє свої методи для врегулювання важливих соціальних відносин, яка втілює багатогранне вирішення проблем. Керуючись досвідом інших країн світу, переймаючи цей досвід та реалізує ці рекомендації у сфері свого життя та на благо усього суспільства в цілому. Державна молодіжна політика невід’ємно пов’язана с органами місцевого самоврядування, що тісно співпрацюють та створюють

належні умови для співпраці. Але на даний час, навіть в умовах євро інтеграційних процесів, державна молодіжна політика не має достатньої кількості зацікавлених молодих людей, які хотіли б змінювати країну та свій населений пункт на краще. В процесі аналізу отриманих результатів можна зазначити, що велика кількість молодого покоління не має навіть уявлення про те, що вони є тією рішучою силою у процесі творення, становлення, розвитку та функціонування демократичного суспільства. Це велика кількість не зацікавлених молодих людей у житті держави та їх населеного пункту, це є дуже вагомою проблемою, адже молоде покоління є тією рішучою силою у процесі розвитку майбутнього покоління та можливості дати майбутньому поколінню можливості для створення умов для існування цілого покоління. Молоде покоління займає велику роль в процесі формування нового кадрового забезпечення, що впливає на розвиток кадрової політики країни. Кадровій політиці приділяють малу частину уваги, що може спровокувати зниження рівня обізнаності та професійної освіти молодого покоління. Думаюче молоде покоління має великі шанси продовжити роботу, яка почалась ще десятиліття назад, але не тільки продовжувати, а й удосконалювати, впроваджувати нові ідеї, реалізувати їх для того, щоб створити нове демократичне суспільство, яке спрямоване на розбудову держави, як демократичної в умовах активної євроінтеграції. Саме спільні зусилля та співпраця молодого покоління та органів державної влади, дасть змогу уникнути протиріч, які можуть виникати в умовах прогресивної євроінтеграції. Питання протиріччя молодого покоління з більш старшим поколінням є великою проблемою для реалізації та втілення нових ідей, цілей та напрямів розвитку демократичного суспільства. Пріоритетним завданням органів влади є надання всебічних мотивацій та гарантій для здійснення державної молодіжної політики в цілому. Захист та підтримка молодого

суспільства повинно виступати як головний пріоритет держави, адже саме молодь є рішучою силою у формуванні демократичного суспільства. Держава повинна закріплювати та дотримуватися принципів верховенства права на законному рівні, підтримувати та вдосконалювати державне законодавство. Пристосовуватися та реалізувати ідеї інших країн світу, переймаючи їх багатовіковий досвіду сфері державної молодіжної політики України. Молоде суспільство посідає важливу роль у економічній сфері держави. Освітні процеси повинні бути надані усім молодим людям, заохочувати та розробляти плани за якими держава повинна залучати усіх молодих людей до освітнього процесу, адже вони є важливим потенціалом країни. Молоде суспільство являє собою джерело суспільного розвитку та сам прогрес держави.

Держава повинна реалізувати політику надання соціального захисту тим верствам населення, що перебуває у скрутному становищі. Залучати молодь до неформальних освітніх процесів для того, щоб проводити активну кадрову політику.

Треба усвідомити той факт, що кожне покоління має свою історію, кожне покоління має свою місію та своє покликання і тільки йому притаманне світосприйняття та світорозуміння. На кожне покоління людей покладається різне завдання, з яким вони повинні справлятися та доводити його до кінця. Кожне нове покоління молодих людей проходить нові випробування, які покладаються на них. На даний час держава повинна усвідомити, що на молоде покоління, яке живе зараз було покладено розв'язок не тільки національного масштабу, але і світового. Держава повинна готувати молодь сприймати ці проблеми та шукати різні можливості допомогати на цьому етапі життя кожної молодої людини, адже згодом кожному молодому громадянину потрібно

буде власноруч будувати нову демократичну державу, шукати шляхи вдосконалення себе та держави.

Тому держава має змінювати свій підхід до молодого покоління та державної молодіжної політики в цілому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Коваль Г. Роль молодіжних громадських організацій у формуванні та реалізації державної молодіжної політики Наукові праці : Науково-методичний журнал. *Державне управління*. 2013 42 **с.**
2. Коваль Г. Сутність державної молодіжної політики Наукові праці : Науково-методичний журнал. *Державне управління*. 2011 Том 159. Випуск 147, 62 с.
3. Чугаєвська Л. В. Молодіжна політика та проблеми соціалізації молоді *Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент*. 2010 Вип. 4. С. 97-103 URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mnf_2010_4_13 (дата звернення: 10.11. 2021).
- 4 Коваль Г. В. Вплив молодіжних громадських організацій на формування та реалізацію державної молодіжної політики. *Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології*. С. 74-79 URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdytp_2013_2_15 (дата звернення: 11.11. 2021).
5. Барабаш В. В., Шаповалов А. В. Приоритеты молодёжной политики. *Коммунист Украины*. – 1989. – № 1. –45 с.
6. Криворученко В.К. К вопросу о законодательстве субъектов Федерации в сфере молодежной политики *Молодежная политика: Информ. бюл. 995. №92 95*.
7. Пал Л. Аналіз державної політики. *Основи*, 1999. 422 с.
8. Гайванович І. Молодіжний рух України: тенденції та перспективи розвитку. *Молода нація: Альманах: Спецвипуск* с.
9. Перепелиця М. П. Державна молодіжна політика в Україні (регіональний аспект): автореф. дис... канд. політ. наук: 23.00.02 *Ін-т політ. і етнонац. дослідж.* НАН України – К., 2001. 19 с.

10. Ильинский И. М. Молодежь и молодежная политика. *Философия. История. Теория*: Голос, 2001. С. -61, 109-111
11. Данилов А.Н. Молодежная политика: социологическая энциклопедия, *Белоруская энциклопедия*, 2003. 209 с.
12. Головенько В. А. Молоде покоління України в алгоритмі суспільних, *Український соціум*. -2006. № 2. 34 с.
13. Плоский К. В. Молодіжний громадський рух як чинник державотворення в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.01 "*Теорія та історія державного управління.*", 2009. 8 с.
14. Бородін Є. І. Європейські структури та програми з питань молоді, *Аспекти публічного управління*. 2014. № 9-10. 36-41 с.
15. Коломоець Т.О., Андреева Д.Є. Адміністративно-правове регулювання в галузі молодіжної політики в Україні: організаційно-правові аспекти: *Монографія*. –Запоріжжя: ЗНУ, 2009. 21, 23-24 с.
16. Youth Policy 2000 : Formulating and Implementing National Youth Policies : A Commonwealth Handbook (London) [Electronic resource]. URL: <http://www.un.org/esa/socdev/unyin/documents/escap.pdf>. (дата звернення: 15.11. 2021).
17. Головенько В. А. Молодіжна політика як важлива складова суспільного розвитку URL: www.ief.org.ua/Dok/Holovenko2.doc. (дата звернення: 11.11. 2021).
18. Перепелиця М. П. Державна молодіжна політика в Україні (регіональний аспект): автореф. дис... канд. політ. наук: 23.00.02, Ін-т політ. і етнонац. дослідж. НАН України, 2001. 19 с.
19. Особливості й основні функції державної молодіжної політики [Електронний ресурс]. URL: <http://lektsii.net/3-52143.html>. (дата звернення: 17.11. 2021).
20. Баразгова Е. С. Идеологическое воспитание молодежи в

США ,Свердловск, 1989. 15 с.

21. Державна молодіжна політика в Україні: світовий і національний досвід формування та реалізації, URL: <http://www.viche.info/journal/1740/> (дата звернення: 18.11. 2021).
22. Політологічний енциклопедичний словник / упорядник В. П. Горбатенко / за ред. Ю. С. Шемшученка, В. Д. Бабкіна, В. П. Горбатенка. 2- е вид., доп. і перероб.: Генеза, 2004. 367 с.
23. Крикунова В. А. Молодежная политика современной России: понятие, субъекты, факторы формирования, 2009. № 101. 277–283 с.
24. Колесніченко Н. М. Становище молоді як одна з гуманітарних проблем нашого часу «Політичні науки». Миколаїв : Вид-во МДГУ ім. П. Могили, 2002. 88–90 с.
25. Васютинський В. О. Вплив мовних і регіональних чинників на соціальне самовизначення студентів, наукові студії із соціальної та політичної психології: 36. статей. 2007, Вип. 17 (20). 247–252 с.
26. Хмелярчук М. І. Зайнятість і соціальний захист молоді : *монографія*, НАН України, Ін-т регіон. Досліджень , 2003, 126 с.
27. «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» Закон України від 15 грудня 1992 року № 2859-XII URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2859-12>. (дата звернення: 10.11. 2021).
28. «Про Стратегію розвитку державної молодіжної політики на період до 2020 року» Указ Президента України від 27 вересня 2013 року № 532/2013 URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/532/2013>. (дата звернення: 23.11. 2021).
29. Лібанова Е. М. Сім'я та сімейні відносини в Україні: сучасний стан і тенденції розвитку : *монографія*, Ін-т демографії та соц.

дослідж. НАН України ; Укр. центр соц. реформ, Фонд народонаселення ООН, 2009, 247 с.

30. Юрій Н. М. Політична соціалізація молоді в умовах трансформації суспільства: порівняльний аналіз міжнародного і українського досвіду: автореф. дис. канд. політ. наук ; спец. 23.00.04 «Політичні проблеми міжнародних систем та глобального розвитку» Одеська національна юридична академія, Одеса, 2002, 16 с.

31. Рябіка В. Молодіжна політика. *Комплексні системні дії держави щодо молоді*, 2002. №11-12, 43-49 с.

32. Проблеми молодіжної політики в сучасній, *Політ. менеджмент* 2005. № 4, 63-69 с.

33. Савчук К. О. Стандарти міжнародні. *Юридична енциклопедія*, Київ, 1998. Т. 5: П С. 2003, 615 с.

34. Балакірева О. М. , Бондар Т. В., Бородін Є. І., Головенько В. А. Участь молоді в суспільному житті: досвід, можливості, бар'єри : *Щорічна доповідь Президенту України, Верховній Раді України Кабінету Міністрів України про становище молоді в Україні (за підсумками 2011 року)*. Київ, 2012. 222 с.

35. Овчар О. М., Галаган М. О. Сучасні тенденції молодіжної політики Європейського Союзу: досвід для України. URL: http://archive.nbu.gov.ua/e_journals/tppd/20107/zmist/R_2/11Ovchar.pdf (дата звернення: 24.11. 2021).

36. Promoting young peoples full participation in education, employment and society : European Commission, Brussele, 5.9.2007 COM (2007) 498 final. URL: http://eur-lex.europa.eu/.../site/en/com2007_0498en01.pdf (дата звернення: 25.11. 2021).

37. On renewed framework for European cooperation in the youth field (2010- 2018) : Council resolution of 27.11.2009. URL: http://ec.europa.eu/youth/pdf/doc1648_en.pdf (дата звернення: 28.11. 2021).

38. Переглянута Європейська хартія участі молоді в громадському житті на місцевому і регіональному рівні : прийнята Конгресом місцевих і регіональних влад Ради Європи. 10 сесія. 21.05.2000. Додаток до Рекомендації 128. URL: <https://rm.coe.int/168071b58f> (дата звернення: 28.11. 2021).

39. Сторожук Р. П. Державна молодіжна політика в контексті Європейського вибору України: *механізми реалізації: автореф. дис. ... канд. з держ. упр.* Одеса, 2007. 23 с.

40. Бородін Є.І., Хожило І. І. Європейські структури та програми з питань молоді. *Аспекти публічного управління*. 2014. Вип. 9-10. С. 36-41.

41. Кербаль М. Зарубіжний досвід формування нормативно – правової бази щодо молодіжної політики. 123-129 с. URL: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/ukrpolituk/3/15.pdf> (дата звернення: 29.11. 2021).

42. Коновалов В. Н. Политология. Словарь. Москва, 2010

43. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата звернення: 29.11. 2021).

44. План заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС затв. наказом Міністерства молоді та спорту України від 05.09.2017 № 3708. URL: http://dsmsu.gov.ua/media/2017/09/18/8/3708_1.pdf (дата звернення: 30.11. 2021).

45. Бородін Є. І. Вплив європейської інтеграції на державну молодіжну політику в Україні: законодавчий аспект. *Актуальні*

проблеми європейської інтеграції та євроатлантичного співробітництва України. 2017. С. 39-42.

46. «Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» Декларація № 2859-ХІІ від 15.12.1992.

47. Про волонтерську діяльність: Закон України від 19 квітня 2011 року № 3236-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3236-17> (дата звернення: 30.11.2021 р.)

48. Національна стратегія у сфері прав людини : Указ Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/68/2016> (дата звернення: 02.12. 2021).

49. Скороход О. П. Надання послуг населенню органами місцевого самоврядування як пріоритет діяльності місцевої громади. *Стратег. пріоритети*. 2010. Вип. 1. 41-46 с.

50. Балакірева О. М., Бондар Т. В. , Бородин Є. І., Галусян Ю. М. та ін. Формування та реалізація державної молодіжної політики в Україні в умовах децентралізації: *Щорічна доповідь Президенту України, Верховній Раді України Кабінету Міністрів України про становище молоді в Україні (за підсумками 2016 року)*. Тернопіль, 2017. 100 с.

51. Дослідження потреб у навчанні представників органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад: результати соціологічного дослідження. URL: http://www.slg-coe.org.ua/wpcontent/uploads/2017/06/ЗВІТ_дослідження-потреб-у-навчанні-представників-ОМС-ОТГ_Рада-Європи-2017.pdf (дата звернення: 04.12. 2021).

52. Кращі практики молодіжної роботи: Міністерство молоді та спорту та ПРООН. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2273029-krasi-praktiki-molodiznoi-roboti-minmolodsportu-i-proon-inicuut-konkurs.html> (дата звернення: 05.12. 2021).

53. The Commonwealth, Youth Development Index. 2013, 9 р.
URL: <http://www.youthdevelopmentindex.org/cms/cms-youth/images/197918019952385f3219c75.pdf> (дата звернення: 06.12.2021).
54. Особливості й основні функції державної молодіжної політики URL: <http://lektsii.net/3-52143.html>. (дата звернення: 07.12.2021).
55. Політологічний енциклопедичний словник / упорядник В.П. Горбатенко / за ред. Ю. С. Шемшученка, В. Д. Бабкіна, В.П. Горбатенка. 2-е вид., доп. і перероб: Генеза, 2004, 367 с.
56. Разумова Г.В. Головні аспекти реалізації державної молодіжної політики в Україні в умовах децентралізації, *Економічний простір*. 2018. № 132. 83-94 с.
57. Соціологія молоді: учебник для акад. бакалавр. / под ред. Р.В. Ленькова. М.: Юрайт, 2015. 416 с.
58. Каретна О. О. Механізми сучасної державної молодіжної політики України: еволюція та тенденції : автореф. дис. канд. політ. Наук, Національний університет «Одеська юридична академія». -Одеса, 2012. 17 с.
59. Хмелярчук М. І. Зайнятність і соціальний захист молоді : монографія, НАН України, Ін-т регіон. досліджень. Л., 2003. 126 с.
60. Кагановська Т. Є. До питання визначення сфери кадрового забезпечення державного управління, *Форум права*. 2008. № 2, 202-209 с.
61. Клочко А. М. Сучасний стан кадрового забезпечення органів внутрішніх справ, *Форум права*. 2011. № 4, 367 – 371 с.